

Cultura i Societat

Ribas novel·la el buit de la generació de la liquiditat a «Amb la pell de ningú»

► L'escriptor ambienta a Girona una obra sobre les frustracions d'uns joves abocats a viure un present inestable

EL LLIBRE
AMB LA PELL DE NINGÚ

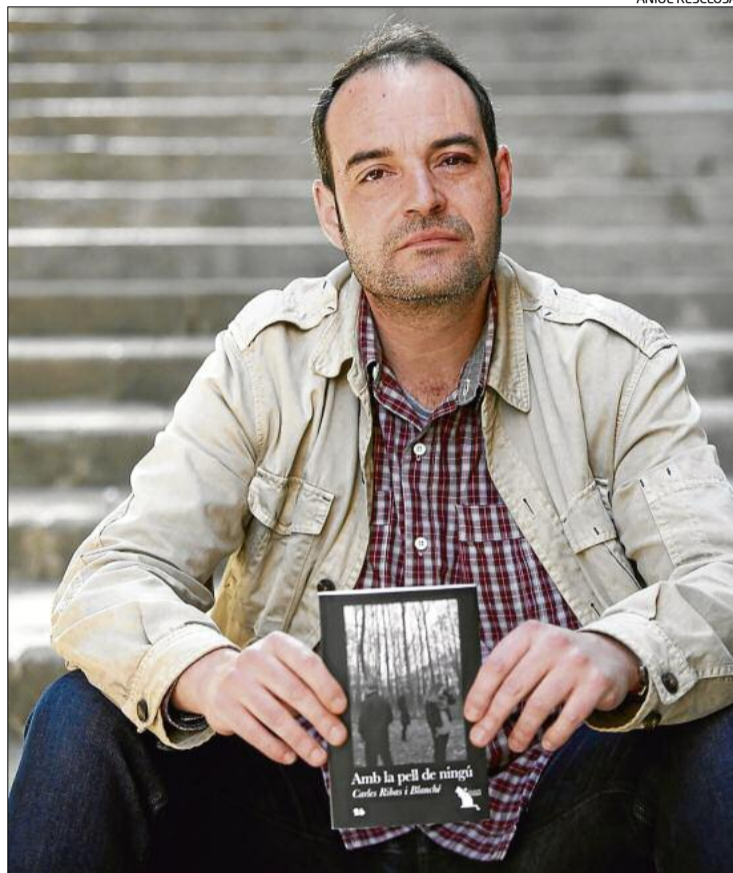
AUTOR
► Carles Ribas

EL CEP I LA NANSA. 152 PÀGINES

GIRONA | DANIEL BONAVENTURA

■ Qui havia de dir que rere aquell jove introvertit que fa uns anys va abandonar la seva Tordera natal per instal·lar-se a Girona a estudiar, i que ha acabat assumint la coordinació de la sala de cinema Truffaut, hi havia un observador sagaç que, a poc a poc, en paral·lel a l'activitat professional, ha anat constituint un univers literari a partir de la seva efervescent vida interior.

Amb la pell de ningú és la nova novel·la de Carles Ribas, una obra ambientada a la Girona del present que, com els fruits d'altres escriptors de la nova onada -Vicenç Pagès, Toni Sala, Ponç Puigdevall o Pep Prieto-, aprofundeix en les contradiccions de la coneguda com a generació perduda, la que s'ha trobat enfangada en la modernitat líquida que ha definit Zigmunt Bauman, la dels fills que saben que no prosperaran eco-

ANIOL RESCLOSA

Carles Ribas.

nòmicament més que els pares, i que descobreixen un present molt diferent de l'existència idíl·lica que somniaven.

La ciutat de Girona, descrita amb detalls, no és un protagonista més de la novel·la, sinó un simple escenari de fons, amb el seu

Barri Vell, campus universitaris, places, bars i carrers, l'espai natural on entaula relació una colla que veurem transitar de l'adolescència a la maduresa, tot plegat a través dels ulls de l'Anna.

Filla d'un matrimoni benestant que ha caigut en la rutina i el tedi, l'Anna assisteix a la separació dels seus pares mentre experimenta els primers flirtejos i dubta entre estudiar Lletres o estudiar Dret, fer-ho a Girona o a Barcelona.

Els matins de ressaca i vòmit no són un accident, sinó habituals després de les nits d'excessos ètics per a una generació que, com en el cas de l'Anna, té un pare fort que paga la pensió de la ja exdona i un pis nou a cop de telonari a la seva filla quan aquesta, després d'un llarg període de màsters i cursos de postgrau per l'Europa civilitzada, decideix casar-se amb el llibreter Enric.

La vida de l'Anna, l'Enric, en Sergi, la Laura i altres personatges col·laterals girarà entorn de les fidelitats i infidelitats. Mentre l'Enric desitja per damunt de tot una vida fàcil, l'Anna vol deslligar-se del pes de la família, i la Laura assolir la independència econòmica i vital sense morir en l'intent.

Carles Ribas s'afegeix amb *Amb la pell de ningú* a una generació

d'escriptors que narren aspectes del trencament definitiu de les relacions humanes familiars tradicionals en una societat on les coses han canviat i ha deixat de ser sòlides per passar a ser mutables.

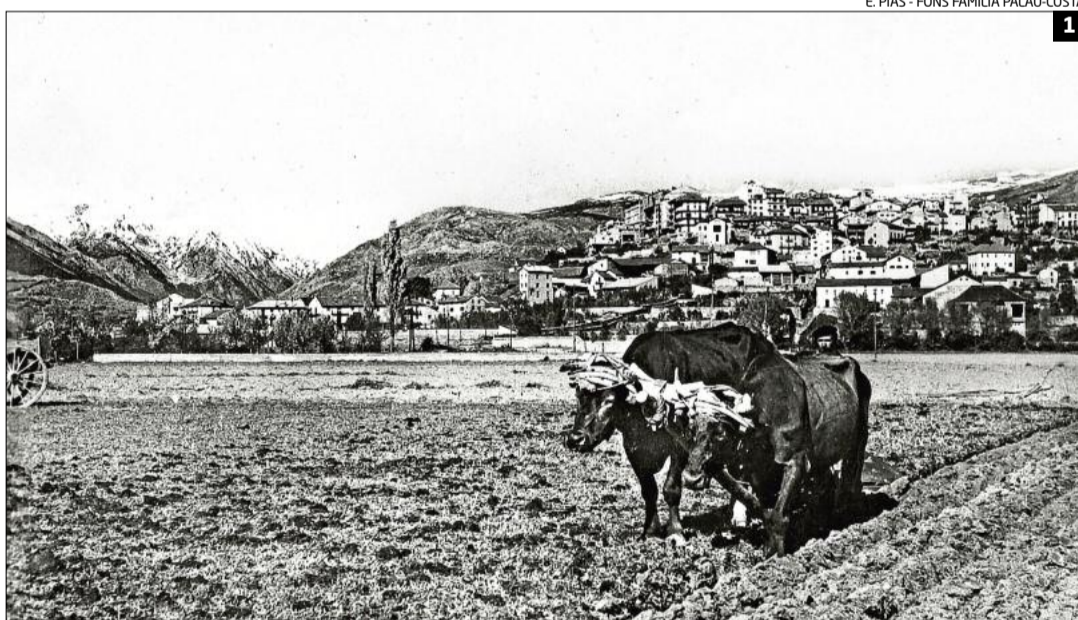
Els homes i les dones avancen improvisant en les seves relacions sentimentals, experimentant amb la pròpia vida, sense defugir l'imperatiu biològic de la procreació i el compliment de la jornada laboral en un entorn cada vegada més precaritzat.

«Parlaven amargament de titulacions i màsters inútils i de feines mal pagades, de separacions i inestabilitats sentimentals, de projectes que es quedaren en no res per manca de compromís», podem llegir en un tast del llibre.

Marcats per un permanent sentiment de culpa, els personatges de Carles Ribas es debaten entre l'abisme i la consolidació d'un projecte estable de vida que se'ls escapa de les mans, com correspon a la societat líquida moderna.

L'entrega apassionada al món de l'art i la creació pot ser una sortida amb un missatge final esperançador, si bé no deixa de ser una salvació individual.

Carles Ribas és crític de cinema del *Diari de Girona*. La novel·la es presentarà demà dimarts, a la Llibreria 22 de Girona.

E. PIÀS - FONS FAMÍLIA PALAU-COSTA

1

JUAN BERTRAN / ACCE - FONS JUAN BERTRAN

2

► FOTOGRAFIES POC DIFUSES en blanc i negre dels pobles del Pirineu veuen la llum en un llibre. 1 Vista de Puigcerdà a finals dels anys quaranta. 2 La festa major de Llivia, l'any 1900.

Un llibre recupera «La Cerdanya desapareguda»

GIRONA | DdG

■ L'Editorial Efadós acaba de publicar un recull de prop de dues-centes fotografies antigues que permeten prendre consciència dels grans canvis socials i urbanístics que s'han produït als pobles

de la comarca de la Cerdanya durant les darreres dècades.

El llibre *La Cerdanya desapareguda*, de la historiadora de l'art Sandra Adam, es va presentar dividint en un acte al Consell Comarcal de la Cerdanya, institució

col·laboradora d'aquesta edició.

El llibre mostra imatges en blanc i negre poc difoses de poblacions com Puigcerdà, Belver de Cerdanya, Alp i Llivia, en una cronologia que va des de finals del segle XIX fins la primera meitat del segle XX.

La Cerdanya desapareguda mostra el passat històric, urbanístic, econòmic i social de la vall, un temps en blanc i negre que forma part de la memòria històrica, malgrat que nombrosos indrets i costums avui han desaparegut.

L'obra forma part de la col·lecció Catalunya Desapareguda. La imatge d'una parella de bous llaurant el camp o una cobla tocant en equilibri sobre un improvisat escenari penjat aprofitant els troncs dels arbres de suport.